

23. Házasság és család

A házasságot, mely a földi nő kőzött föltre szűz egység szeretetkapcsolatban, Isten alkotta az Édenben Ős Jézus megerősítése. Mivel a keresztény számára a házasság Isten Ős a házastárs felől elképzelt, ezért csak azonos hitű társak közzé kövessen. E kapcsolat a kölcsonn szeretetre, megbecsülésre, tiszteletre Ős felelősségre épül, mely Krisztus Ős egyháza közzétti szeretet, szentség, meghittság Ős állandóság kapcsolatát tákrázi. Jézus a világra azt tanította, hogy házasságot kövess el az, aki elvállalja házastársát - kivéve a parázna miatt - Ős mással házasodik össze. Noha nem minden családi kapcsolat eszményi, de a Szentlélek vezetésevel Ős a gyülekezet gondozásával a házasság közzétti szeretetközösség jöhet föltre, ha teljesen alárendelik magukat egymásnak Krisztusban. Isten megáldja a családot, Ős azt akarja, hogy a családtagok a teljes örettségre segítésük egymást. A szűzök tanítás meggyermekeit Isten szeretetére Ős a neki való engedelmségre. Példájukkal, szavaikkal, tanításuk őket arra, hogy Krisztus szerető, nevelő, árkök gyengéd gondoskodás, aki azt akarja, hogy az Ő testének - Isten családjának - tagjaivá legyenek. A család névkövösszetartása az utolsó idők evangéliumi ázeneteknek egyik ismertőjele. (1Máz 2:18-25; Mt 19:3-9; Jn 2:1-11; 2Kor 6:14; Ef 5:21-33; Mt 5:31-32; Mk 10:11-12; Lk 16:18; 1Kor 7:10-11; 2Máz 20:12; Ef 6:1-4; 5Máz 6:5-9; Péld 22:6; Mal 4:5-6)

Az otthon egyik döntő feladata, hogy helyreállítsa az emberben Isten köpmását. A családban az apa, az anya Ős a gyermekek teljesen kibontakozhatnak, Ős teljesíthetik az egymással való összetartozásra, szeretetre Ős bensőséges kapcsolatra irányuló igényt. Itt egyéniség formájúdnak a családtagok, Ős kifejlődik az egészszéges ántudat. Az otthon az a hely, ahol Isten kegyelméből az igazi kereszténység elvei a gyakorlatban megvalósulhatnak, Ős ártókei egyik nemzedékből a másikba ájtíhetők.

A család nagy boldogság, de rettenetes sörülések szűz helye is lehet. A harmonikus családi élet bemutatja a keresztényi elveket a gyakorlatban, Ős bizonyágot tesz Isten jelleméről. Sajnos e jellemvonások nagyon ritkán íthatók a mai családokban. Sok család inkább az ánzó emberi szűz gondolatait Ős szűzndükait tákrázi - veszekedést, lázongást, versengést, haragot, helytelen viselkedést, sőt még kegyetlenséget is. Ezek a jellemvonások nem szerepeltek Isten eredeti tervében. Jézus ezt mondta: "Kezdetől fogva nem ágy volt" (Mt 19:8).

Á

Kezdetben

A szombat Ős a házasság közt olyan ájndük, amelyet Isten az emberi családnak kezdetben adott. Ezekkel az ájndükkel a pihenés Ős egymáshoz tartozás árközösség közzétti, tekintet nélkül időre, helyre Ős kultúrára. E közt intőzmény megalapításával árté el tetőpontját Isten földi teremtsé. Ez volt a befejezés, az emberiségnek a teremtsékor adott

rendkívül j3 ajándékok kztt a legjobb. A szombat alapításával Isten időt adott az embernek a pihenésre s megújulásra, időt a vele val3 közösség ápolására. Az első család kialakításával Itrehozta az emberiség alapvető társadalmi egységét, amellyel felébresztette bennk az sszetartozs tudatát, s gondoskodott arról, hogy Isten és mások szolgálatára alkalmas személyeké fejlődjenek.

Az Isten kpst

tükröző frfi és nő. 1Mz 1:26-27. leírja, hogyan teremtette Isten az embert, akinek lakása lett ez a föld: zs monda Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre s hasonlatosságunkra... Teremtőt Isten az embert az  képére, Isten képére teremtőt t: férfiúvá s asszony teremtőt őket." Az itt használt ember sz3 (a héberben s magyarban is) ltalnos értelmű, ahogyan több mint 500 esetben az testamentumban. Ez a kifejezés mind férfit, mind nt jelent. A szöveg világossá teszi, hogy Isten nemcsak a férfit teremtette a saját képére, a nőt pedig a férfi képére.[1] Nem gy történt. Isten mindkettőt a saját képére alkotta.

Éppen úgy, ahogy az Atya,

a Fiú és a Szentlélek - mindhárom Isten, a férfi és a n együttesen alkotja az zember"-t. sgy, ahogy az Istenség három személye egy, de a háromnak nem ugyanaz a szerepe. Lnykben, értékükben egyek, de nem azonosak a szemlykben (v. Jn 10:30; 1Kor 11:3). Kiegészítik egymást, és tevékenységükben együttműködnek.

Mindkét emberi nem j3

(1Mz 1: 31), s különböző szerepük is j3. A család és az otthon a nembeli különbözőség tényére épül. Isten szaporthatta volna az letet a földön a férfi és nő teremtése nlkl, ahogy azt egyes jlatok nem nélküli szaporodása tans-ja. De Isten zkt, általános formájában s jellegzetességeiben azonos egyedt" alkotott, m mindegyikük önmagában hord valamit, ami hiányzik a másikból, s kiegsz-ti a msikt.[2] Nem volna teljes az a világ, amelyben a két nem kzl csak az egyik van jelen. Igazi beteljesülés csak olyan társadalomban jöhet létre, amely mind férfit, mind nt magában foglal. Itt nem merül fel az egyenlőség kérdése, mert mindkettő nélkülözhetetlen.

dm, az elsőszülött, s

gy az emberi faj feje[3],

első napján érzékelte egyedülálló voltát - nem volt más hozzá hasonl3. zDe az embernek hozzá ill seg-társat nem talt." (1Mz 2:20) Isten tudatában volt ennek a hiánynak, mert gy szlt: zNem j3 az embernek egyedül lenni; szerzek néki seg-társat, hozzá illt" (1Mz 2:18).

Az itt zill-nek

fordított héber neged sz3 olyan ellrsz3val összekapcsolt főnév, amely azt jelenti, hogy állni valaki vagy valami zelt", valakivel vagy valamivel zszemben", valakinek vagy valaminek zmegfelel. A jelen esetben annak a személynek, akinek dm elt kellett állnia, hasonmásaként ki kellett egészé-tenie t, meg kellett felelnie neki. zBocsta tehát az r Isten mély jlmot az emberre", s kivett zegyt annak oldalbordji kzll" (1Mz 2:21), s társává formálta.[4]

Amikor Ádám felébredt, azonnal felismerte azt a szoros Ács meghitt kapcsolatot, amit ez a kálvária-nleges teremtsi cselekmény lehetővé tett, Ács felkiáltott: "Éz Ez máj r csontomból valás csont, Ács testemből valás test; ez asszonyembernek neveztesék, mert emberből vétett" (1Máz 2:23; v. 1Kor 11:8).

A házasságig. Isten a főrfi Ács a nő kálvária-nbáz zőságából rendet, egységet hozott létre. Az első párosten megtartotta az első esküvőt, Ásszeadta ezt a kót embert, kápmásának mintaképeit, hogy egygá legyenek. A házasságig azáta is a csalájd Ács a társadalom alapja.

A Szent-rás mind az elkálvária-n Ács, mind az Ásszetartozás dntő tetteknt jellemzi a házasságot: Valaki élzelhagyja... az ő atyját Ács az ő anyját, Ács ragaszkodik feleságához, Ács lesznek egy testt" (1Máz 2:24).

1. Elhagyás. A házassági viszony feltlenél szákságessé teszi, hogy a házasság feladják korábbi fontos kapcsolataikat. A házastársi viszony felmélja a száló gyermek kapcsolatot. Ilyen Ártelemben a szálókkal valás kapcsolat élzelhagyása" lehetővé teszi egy másik személyhez valás élzragaszkodást". E folyamat nálkál nincs a házasságnak szájd alapja.

2. Ragaszkodás. A élzragaszkodik" szának fordított Áber kifejezés olyan szábál származik, amelynek jelentése élztapadni, odakétni, csatlakozni, kitartani". FönÁvként a forrasztást is jelentheti (Ása 41:7). E kálvária-n szoros Ács erős volta bemutatja a házassági kálvária-n jellegét. E szávetság felbontására irányulás minden ká-sárllet megsebzí azokat, akik ilyen szoros kapcsolatnak egymáshoz. Az a tány is hangsúlyozza ennek az emberi kálvária-nnek a szoros voltát, hogy ugyanez az íge fejezi ki az Isten Ács nápe kálvária-ni kálvária-nket: élzöt tiszteljed, őhozzá ragaszkodjál, Ács az ő nevére esküdjél" (5Máz 10:20).

3. Szávetsággát. A Szent-rás azt a fogadalmat, azt az Ágáretet, amely a házastársakat egymáshoz kálvária-n, élzszávetság"-nek" nevezi. Ezt a kifejezést Isten Igáje a legánnepélyesebb Ács legkálvária-n egyezságre használja (Mal 2:14; Páld 2:16-17). A főr Ács feleság kálvária-ni kapcsolatnak mintáznia kell azt az ÁrÁkkálvalás szávetságot, amelyet Isten az ő nápével, egyházzal kálvária-n (Ef 5:21-33). Egymásnak valás elkálvária-ni tésztágkálvária-n králvária-nze azt a hásgáget Ács Állhatatosságát, ami Isten szávetságot jellemzi! (Zsolt 89:3; JerSir 3:23).

A kettőnk kálvária-ni szávetsággát tanÁ Isten, a gyálekezet, az ifj pájr csalájdja Ács baráti kálvária-n.

Ezt a szövetséget a menny megerősíti: "Én Amit... Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza" (Mt 19:6). A keresztény házasság tudatában van annak, hogy házasságként olyan hűséget fogad egymásnak, amely léte végéig tart.[5]

4. Egy testté válás.

Az elhagyás és

szövetségként olyan egységet eredményez, amely titok. Ez teljes értelemben valóban egy té válás - a házastársak egyként járnak, állszeptartoznak, és meghitt kapcsolatban vannak egymással. Ez az egység eleinte a házasság fizikai egységére vonatkozik. De ezen túl a gondolkodás és érzelmek bensőséges kapcsolatát is jelenti, amely erősíti kapcsolatuk fizikai voltát.

a) Egyként járás. Néppel való kapcsolat iránt Isten ezt kéri: "Vajon járnak-e ketten egyként, ha nem egyeztek meg egymással?" (Ám 3:3). Ez a kérdés azokat is érinti, akik egy testté lesznek. Isten megtiltotta az izraelitáknak, hogy a szomszédos nemzetekkel állszeptartozzanak, "Én mert elpártoltatja a te fiadat tőlem, és idegen isteneknek szolgáljon" (5Móz 7:4; v. Jézus 23:11-13). Amikor az izraeliták figyelmen kívül hagyták ezt a parancsot, ennek következménye végzetes lett (Bár 14-16; 1Kir 11:1-10; Ezsd 9:10).

Pál megismételte ezt az

elvet, s egyértelműen tette: "Ne legyetek hitetlenekkel felemás igazban; mert mi szövetség van igazságnak és hamisságnak? Vagy mi közzéssé a világgosságnak a sáttátsággal? És mi egyezsé Krisztusnak báliállal? Vagy mi köze hűvőnek hitetlenhez? Vagy mi egyezsé Isten templomának báliállnyokkal? Mert ti az élő Istennek temploma vagytok" (2Kor 6:14-16; v. 17-18. v.).

Világos a Szent-rás

tanítás, hogy a hűvő csak hűvővel lépjen házasságra. Ez az elv még téiggabb értelmű. Az igazi egység hitben és gyakorlatban valóban megegyezést igényel. A vallás gyakorlásában valóban állszeptartozás az életmódban valóban állszeptartozásig vezet, ami súlyos feszültséget és társat okozhat a házasságban. A Szent-rás által említett egység elérése érdekében tehát az ember a saját közzésségnél beláli személyel állszeptartozni házasságot.[6]

b) Ásszeptartozás. Hogy két ember egy testté legyen, teljes hűséget kell tanás-tania egymás iránt. Amikor valaki házasságot köt, mindent kockáztat, és elfogadja házastársát olyannak, amilyen. Aki megházasodik, kifejezi azt, hogy kösz megosztani házastársá felelősséget, és mindennel szemben társa mellett akar állni. A házasság cselekvő, gyakorlás, meg nem szűnő szeretetet igényel.

Én két ember megosztja

mindenét, amije van, nemcsak a testét, nemcsak anyagi javait, de gondolatait és érzéseit, állszeptartozást, szenvedéseit, reményeit és aggodalmait, sikereit és kudarcait is. "Én az egy testté válás" azt jelenti, hogy két ember teljesen egy

testtől, lélekkel és szellemmel lesz, máigis kőből készült szellemi maradvány marad." [7]

c) Meghittégek. Az egy testtől való is nemi egységgel jár. "Ézsaiás az ő feleségét, akit, aki fogad vala máhában." (1Máz 4:1) Az egytől való is a szellemi folyton, amelyet férfiak és nők adim és ova napjai óta éreznek, minden házaspárja eljuttatja az első szerelmi tételt. A nemi meghittégek a lehető legszorosabb fizikai egység részére; járja az az a kétségbeesést, amelyet egy házaspárja érzelmileg és lelkileg is ismerhet. A keresztény házastársi szeretetet melegságnak, a férfinek és gyönyörűségnek kell jellemeznie (Pál 5:18-19).

Éztisztesség minden tekintetben a házasság és a szelötlén házasság." (Zsid 13:4) Ézsa Szent-rés világon kimondja, hogy a férj és feleség közötti szeretet a rászorult nemi kifejezése Isten terve szerint való. Ez, ahogy a Zsidokhoz írt levél hangzólyozza, szelötlén, nem bűnös, nem szennyes. Ez tiszteletre méltó hely a házasságban, ahol férj és feleség tanó nélkül találkozik, hogy megőrzésnek egymás iránti szerelmet. Ennek az időnek szentnek és a rászorultaknak kell lennie." [8]

5. Bibliai szeretet.

A házastársi szeretet egymáshoz való feltétlen, gyengéd és meghitt ragaszkodás, amely a lelkesen előmozdítja az Isten kópmására formálást az egyen minden - fizikai, érzelmi, értelmi és lelki - vonatkozásában. A szeretet a lelki szellemi hatnak a házasságban; van romantikus, szenvedélyes időszak; nagyon érzelmes időszak; nyugalmas időszak; baráti és az egymáshoz tartozás érzésével betöltött időszak. De az agapé szeretet, amiről a Újszövetség beszél - az érzéketlen, mindent-másokra szeretet -, az igazi, maradandó házastársi szeretet alapja.

Jézus bemutatta e szeretet legmagasabb formáját, amikor magára való minden bűneink selyét, mind a kényelmetlenségeit, vállalta a keresztelést. "Ézsa Mivelhogy szerette az akit e világon, mindvégig szerette őket." (Jn 13:1) Szeretett bennünket, annak ellenére, hogy bűneink a keresztre vitték. Ez volt, és most is az, Jézus Krisztus feltétel nélküli agapé szeretete.

E szeretetet jellemezve

Pál ezt mondta: "Ézsa szeretet hosszú, kegyes; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kórkodik, nem fuvalkodik fel, nem cselekszik öktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a gonoszt, nem a ról a hamisságnak, de egytől a igazsággal; mindent elfedez, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem fog" (1Kor 13:4-8).

E szakasz magyarzata

Ed Wheat ezt írta: "Ézsa agapé szeretet a rászorult erőforrásba van bekapcsolva, és akkor is működik, amikor minden másfajta szeretet kudarcot vall... Szeret,

mindegy, hogy mit. Nem számít, milyen méltatlan a szeretetre az a másik személy, az agapé nem merül ki. Az agapé olyan feltétel nélküli, mint Isten irántunk való szeretete. Ez az értelmi magatartás, amely az akarat megfontolt döntésén alapszik." [9]

6. Az egyén lelki

felelőssége. Bár

a házastársak szövetséget kötöttek egymással, döntéseiket mindegyiküknek egyenlően kell hordozniuk a felelősséget (2Kor 5:10). E felelőség vállalása azt jelenti, hogy soha ne hibáztassák a másikat azért, amit ők követtek el. A saját lelki fejlődésük felelőségét is vállalniuk kell; senki sem támaszkodhat más lelki erejére. Másról mindegyikük Istennel való kapcsolata erőforrásként és bátorító-terjesztőként szolgálhat a másik számára.

Á

A bűn következményei a házasságra

Annak a torzulásnak, amit

a bűn okozott az ember istenképében, a házasságban is oppógy megvannak a következményei, mint az ember életének minden más területén. Ánárdek hatolt be oda, ahol valamikor teljes szeretet és egység uralkodott. Az ánzás az elsődleges mozgatóerő azokban, akiket nem szorongat Krisztus szeretete. Az alázatosság, szolgálat, áldozatosság evangéliumi elveinek megsértése a kereszténység minden kudarcának kizárólagos nevezője.

Adám és Áva az

engedetlenségükkel keresztelte teremtésüké cöljait. Bűnbeesésük előtt teljes nyálsággal áltak Isten előtt. Utána pedig ahelyett, hogy árámmel ázeledtek volna hozzáj, áolva elrejtözték előle. Megprábták eltitkolni a valósságot; nem vállalták tettükért a felelősséget. Bűntudattal áthatottan, amelyet ászárvakkal káptelenek voltak megsántetni, nem tudtak Isten és a szent anyalok szemébe nézni. Azáta is ez a kibávs és az ánigazolás tagadás az ember Istennel való kapcsolatának általános mintája.

A fálelem, amely

titkolásba sodorta őket, Adámnak és Ávának nemcsak Istenhez, hanem egymáshoz való viszonyát is eltorzította. Amikor Isten árdőre vonta őket, mindketten a másik rovására igyekeztek megádeni magukat. Vádkodásuk bizonyította, hogy milyen sályos tárást ártában abban a szerető kapcsolatban, amelyet Isten a teremtéskor átrehozott.

A bűnbeesés után Isten ezt

mondta az asszonynak: "Epekedel a te fárded után, ő pedig uralkodik terajtd" (1Máz 3:16). Isten azt akarta, hogy ez az elv, amely nem változtatta meg a fárfi és nő közötti alapvető egyenlőséget, az első párt és utánuk minden házaspár javát szolgálja. [10]
Sajnos ez az elv eltorzult. Az idők folyamán azáta is erőszakkal,

mesterkedéssel az az egyéniség elnyomásával; valamilyen módon uralkodás jellemzi a házasságot. Az önkéntes pontosság miatt nem sok maradt meg egymás elfogadásában. Az megbecsülésből.

A kereszténység lényege az az összhang az önmegtartóztatással, amely a házasságot a bűnbeesés előtt jellemezte. De a bűnbeesés megrontotta ezt az összhangot. A férfi az a feleség szeretetének elő kell segítenie, ápolnia kell a boldogságát. Egy kell vállalniuk, de egyikük se vesztesse el az egyéniséget, amely Istené. [11]

Á

Elhajlások a mennyei eszménytől

Tájbíráskodás. Az a gyakorlat, amely szerint az egyik társ tájbíráskodást tart, ellentétben áll azzal az egyénnel, azzal az egységgel, amelyet Isten az édenben az első házassággal létrehozott. A tájbíráskodással nem jár együtt minden korábbi társ elhagyása. Bár a Szentírás beszélt tájbíráskodásról, mint a patriarkális kor kultúrájában jelen levő ténnyel, de világosan rámutat arra, hogy azok a házasságok nem valóságosak meg a mennyei eszményt. E házasságokból származó családok tagjai hatalmi harcok, keserű harag az elidegenedéssel szemben állnak (lásd 1Móz 16; v. 29:16-30:24 stb.), ahol a gyermekeket örmelmi fegyverként használták a család máj tagjainak megőrzésére.

Az egyenlő házasság a házasságokban az egymáshoz tartozás örmelét kelti. Erősíti a meghitt kapcsolatukat. Felismerik, hogy viszonyuk egyedülálló, az senki sem osztható abban, amit ők cselekszenek. A monogám kapcsolat tájbíráskodást a leghatározottabban a Krisztus az egyház, az egyén az Isten karmelzi kapcsolatot. [12]

Paráznaság az házasságtörés.

A mai divatos

gondolkodás az gyakorlat nem tulajdon-t jelentőset a tartás kapcsolatoknak, amelyekben mindkét házastárs nemileg mindhalálíg hűség egymáshoz. A Szentírás azonban minden, házasságon kívül ne-mi kapcsolatot bűnnek tart. A hetedik parancsolat világlatlanul örmelnyben van: "Ne paráználkodj!" (2Móz 20:14). Semmiféle módosítás vagy felmentő ok nincs itt megemlé-tve. Ez a parancsolat olyan elv, amely főtármelnyen őrmel a házasság viszonyt.

A paráznaságról az

házasságtörésről alkotott bibliai nézet szűrmel ellentétben áll a mai felfogással, amely megtűrmel az ilyen cselekményeket. Sok igeszakasz mind az "A", mind az Őjtestamentumban el-tármel ezt a gyakorlatot (3Móz 20:10-12; Péld 6:24-32; 7:6-27; 1Kor 6:9, 13, 18; Gal 5:19; Ef 5:3; 1Thessz 4:3 stb.).

Az ilyen kapcsolatoknak messze hatású és hosszan tartó káros következményei lehetnek. Becsüdjék a társasági nemi társaság, és káros okozhatnak neki fizikailag, érzelmileg, anyagilag, jogilag és társadalmilag. Sőt a társaságot okoznak az egész családnak, s ha gyermekeket is érintenek, károsan hatnak rájuk. Ezekből a kapcsolatokról nemi betegségek terjedhetnek el, társasági nyelven gyermekek származhatnak. Ezen túlmenően az ilyen viszony felett lebegő hazugságok és becstelenségek felhője romba dönti a bizalmat, ami talán soha nem állhat helyre. Az erkölcsi becstelenség e formái ellen számos bibliai parancsokon kívül a szerencsétlen következmények sora elegendő figyelmeztetést jelent a gyakorlatuk ellen.

Erkölcstelen gondolatok. A

bűn nemcsak káros cselekedet, hanem a szív- és lélek is, ami mélyen beágyazódik a gondolatvilágba. Ha a források szennyezettek, nem valószínű, hogy a folyók tiszták lesznek. Jézus mondta, hogy a lélek belső tisztasága igazolja a viselkedést, és ezért a szívben szülemények a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráználkodások, lopások, hamis tanúbizonyságok, káromlások" (Mt 15:19). A hűtlen tette a gondolatokhoz és érzelmekhez vezette vissza. "Értelmezték, hogy megmondott a tanítványoknak: Ne paráználkodjatok! Én pedig azt mondom néktek, hogy valaki asszonyra tekint gonosz szívvel, az azonnal, immár paráználkodott azzal az ő szívvel." (Mt 5:27-28)

Egész iparág alakult ki, amely hasznát hozza a közélet romlásának. Az erkölcsi filmeknek és könyveknek nincs helye a keresztény életben. Ezek nemcsak tiltott kapcsolatokra utalnak, hanem pusztán a társasági fokozásuk leaferőket és a nőket. Agy eltorzítják a nemiséget igazi értelmét, és elhomályosítják Isten képességét. A keresztények gondolatai legyenek tiszták, és legyenek tiszták a szívvel, mert arra kószálnak, hogy az erkölcsi értékeket a szívvel tisztán társadalomban álljanak.

Várfelvezető. Vannak szülők, akik túlságosan a gyermekeik iránti szeretet egész szívesen határozzák, és testileg és érzelmileg bizalmas kapcsolatba lépnek velük. Gyakran ilyen következményekkel jár, ha elhanyagolják a normális házastársi viszonyt, és az egyik gyermeket választják a házastárs szerepére. A határvonalak ilyen elmosódása megteremt a testvérek és távolabbi családtagok között is.

Az "testamentum tiltotta a várfelvezető (3Móz 18:6-29; 5Móz 27:20-23), és az Újtestamentum is eltiltja (1Kor 5:1-5). Ez a fajta társasági károsítása a gyermek fejlődő nemiséget, és olyan hatalmas szívesen vezeti és büntetést breszt benne, amelyet magával visz a házasságba is. Amikor a szülők átadják a határokat, megromlítja a gyermek ébredő bizalmát - amelyre nagy szükség van ahhoz, hogy hinni tudjon Istenben.

Válts. Jézus kijelentése összefoglalja a várfelvezető szívesen bibliai tanítás: "Értelmezték... Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza" (Mt 19: 6; Mk 10:7-9). A házasság szent, mert Isten megszentelte. Végül soron Isten az, aki szívesen adja a férjnek és a feleségnek, nem csupán az emberi szavak

vagy a nemi aktus. Á•gy Ő az, aki megpecsételi egyes ¼lÁ©s ¼ket. A keresztÁ©ny felfogÁjst a vÁjlÁjsrÁ³l Á©s Á°jrahÁjzasodÁjsrÁ³l tehát bibliai alapokra kell Á©pÁ-teni.

JÁ©zus kijelentÁ©se

vilÁjgossÁj teszi azt a bibliai elvet, amelyen a vÁjlÁjssal kapcsolatos keresztÁ©ny felfogÁjs alapul: Isten felbonthatatlannak tervezte a hÁjzassÁjgot. Amikor a farizeusok megkÁ©rdeztÁ©k tőle, hogy a hÁjzastÁjrsak Á°sszefÁ©rhetetlensÁ©ge elÁ©g ok-e a vÁjlÁjsra, Ő a hÁjzassÁjg Á©deni modelljÁ©t mint mindvÁ©gig tartÁ³ egyes ¼lÁ©st erősÁ-tette meg. Amikor MÁ³zes vÁjlÁjsi tÁ°rvÁ©nyÁ©röl tovÁjbbi vÁjlaszt vÁjrtak, JÁ©zus ezt felelte: â€žMÁ³zes a ti szÁ-vetek kemÁ©nysÁ©ge miatt engedte volt meg nÁ©ktek, hogy felesÁgeteket elbocsÁjssÁjtok, de kezdettől fogva nem Á-gy volt" (Mt 19:8). A tovÁjbbiakban leszÁ°gezte, hogy az egyetlen tÁ°rvÁ©nyes ok a vÁjlÁjsra a nemi hűtlensÁ©g (Mt 5:32; 19:9).

A farizeusoknak adott

felelet vilÁjgossÁj teszi, hogy JÁ©zusnak sokkal magasztosabb fogalmai voltak a hűsÁ©gről, mint nekik. JÁ©zus szavaibÁ³l Á©s a hÁjzassÁjggal kapcsolatos Á³- Á©s Á°jtestamentumi elvekből megÁjllapÁ-thatÁ³ Isten szÁjndÁ©ka: azok, akik hÁjzassÁjgot kÁ°tnek, maradandÁ³ kapcsolatukkal tÁ¼krÁ°zzÁ©k Isten elgondolÁjsÁjt.

MÁ©g az egyik hÁjzastÁjrs

hűtlensÁ©ge sem jelenti szÁ¼ksÁ©gkÁ©ppen azt, hogy a hÁjzassÁjgnak vÁjlÁjssal kell vÁ©gződnie. A kereszt Á°tja igazi bűnbÁjnatra, megbocsÁjtÁjsra Á©s a keserűsÁ©g gyÁ°kerÁ©nek eltÁjvolÁ-tÁjsÁjra bÁjtorÁ-t. MÁ©g hÁjzassÁjgtÁ°rÁ©s esetÁ©ben is, a sÁ©rtett hÁjzastÁjrs megbocsÁjtÁjs Á©s Isten megbÁ©kÁ-tő hatalma Ájltal igyekezzen megőrizni Isten eredeti, a teremtÁ©skor kifejezett szÁjndÁ©kÁjt. â€žBibliailag szÁ³lva nem szÁ¼ksÁ©ges, hogy a hÁjzassÁjgtÁ°rÁ©s tÁ°bbet Ájrtson hÁjzassÁjgotoknak, mint bÁjrmely egyÁ©b bűn... Ha kÁ©sz vagy megbocsÁjtani, Á©s nemleges hozzÁjÁjllÁjsodtÁ³ megszabadulni, Isten má©g kÁ©szsÁ©gesebb arra, hogy meggyÁ³gyÁ-tson, Á©s megÁ°jÁ-tsa egymÁjs irÁjnti szereteteket." [13]

BÁjir a hÁjzassÁjg menyeyei

eszmÁ©nykÁ©pe olyan szerető Á©s maradandÁ³ szÁ°rvetsÁ©g, amely az egyik tÁjrs halÁjlÁjig tart, nÁ©ha szÁ¼ksÁ©gessÁ© vÁjlik a tÁ°rvÁ©nyes elkÁ¼lÁ°nÁ¼lÁ©s a hÁjzastÁjrs vagy a gyermek fizikai bÁjntalmazÁjsa miatt. â€žEgyes polgÁjri tÁ°rvÁ©nyek szerint az ilyen kÁ¼lÁ°nÁ¼lÁ©s csak vÁjlÁjs Ájltal tÁ°rtÁ©nhet, ami ilyen kÁ°rÁ¼lmÁ©nyek kÁ°zÁ°tt nem Á-tÁ©lhető el. De az olyan kÁ¼lÁ°nÁ¼lÁ©s vagy vÁjlÁjs, amelyben nem tÁ°rtÁ©nt â€žhÁjzassÁjgi fogadalommal szembeni hűtlensÁ©g", egyik fÁ©lnek sem ad bibliailag jogot az Á°jrahÁjzasodÁjsra, csak abban az esetben, ha időkÁ°zben a mÁjrik fÁ©l Á°jra meghÁjzasodott, hÁjzassÁjgtÁ°rÁ©st vagy parÁjznasÁjgot kÁ°vetett el, vagy meghalt." [14]

Mivel a hÁjzassÁjg menyeyei

intÁ©zmÁ©ny, az egyhÁjz egyed ¼lÁjllÁ³ Á©s komoly felelőssÁ©ge megakadÁjlyozni a vÁjlÁjst, de ha annak meg kellett tÁ°rtÁ©nnie, a lehetsÁ©ghez kÁ©pest gyÁ³gyÁ-tani az Ájltala okozott sebeket.

Homoszexualitás. Isten Á°gy teremtette a fÁ©rfit Á©s a

nőt, hogy kárhoztassák egymást, és ugyanakkor kiegészítsék egymást. Amikor Ágy cselekedett, nem árnyékokat a májnak nem felírta. Az embereket jellemző kárhoztatók és kapcsolódás abban nyilvánul meg, hogy a kárhozt nem vonzó egymáshoz, és teljes kapcsolatra vágyik.

A bűn még ezt az alapvető irányítást is megátadta, fordítottan nevezhető jelenséget hozva létre. Ezekben az esetekben a májnak nem írta termésként nem vonzalom megfordult, és az azonos nemhez tartozó felírta.

A Szentírás nyilvános tagadása kifejezésekkel állítja el a homoszexuális cselekedetet (1Máz 19:4-10; v. J. J. 7-8; 3Máz 18:22; 20:13; Róm 1:26-28; 1Tim 1:8-10). Ez a fajta gyakorlat erősen eltorzítja Isten kárhoztását a férfiban és a nőben.

Mivel az ember mindenki vétkezett, és hájjal van az Isten dicsőségének (Róm 3:23 - Áj prot. ford.), a keresztények az ilyen rendellenességgel sőtött embereket a gyűgytás szándékkal kezelik. Krisztus magatartását tárják, aki Ágy szálta a házasságra és az asszonyhoz: "Én sem kárhoztalak; eredj el, és töltsd be ne vétkezzél" (Jn 8:11). Nemcsak a homoszexuális hajlamoknak, de mindenkinek, aki szorongást, szorongást és bűntudatot okoz a mádon viselkedett, vagy ilyen kapcsolatba bonyolított, szakszerűen van szakszerűen és tapasztalt a keresztény tanácsadás egyértelműen. Nincs olyan viselkedés, amelyre Isten gyűgytást kényelme ne volna elg. [15]

Á

A család

Isten, miután megteremtette a dájmot és a vait, öröki tette őket a világ felett (1Máz 1:26; 2:15). Ők alkották az első családot, az első gyűgytást, és velük kezdődött a társadalom. A társadalom tehát a házasságra és a családra épült. Mivel csak ők voltak a föld lakói, Isten megparancsolta nekik: "Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet, és hajtsátok birodalmatokat alá" (1Máz 1:28).

Ahogy a föld népességét statisztikája mutatja, nem néptelen máj a föld, amit be kellene tölteni, és meg kellene hárdani. De azoknak a keresztény hájjaknak, akik gyermekeket akarnak a világra hozni, most is kártelességek gyermekeiket az Áj Igéje és intése szerint nevelni. Mielőtt a hájjak elindul ezen az áton, vegye fontolórra a család menyei eszményképét.

Á

A szőlők

1. Az apa. A Szent-*r*is a *f*re *Á*s az *ap*ra helyezte azt a felelősséget, hogy a család feje *Á*s papja legyen (Kol 3:18-21; 1Pt3:1-8). Ő lett Krisztusnak, az egyház fejének képviselője. *Á* Mert a *f*re feje feleségeknek, mint Krisztus is feje az egyháznak, *Á*s ugyanő megtartja a testnek. De miképpen az egyház engedelmes a Krisztusnak, azonképpen az asszonyok is engedelmesek legyenek férjükhöz mindenben. Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeket, miképpen a Krisztus is szeretete az egyházat, *Á*s *Á*-nmagát adta azért; hogy azt megszentelje, megtisztítván a *v*-nek feredőjével az Ige által, hogy majd *Á*-nmaga előbe állítsa dicsőségben az egyházat, *Á*gy, hogy azon ne legyen szelplő vagy sárny, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent *Á*s feddhetetlen. *Á*gy kell a férfiaknak szeretni az ő feleségeket, mint az ő tulajdon testvéreket. Aki szereti az ő feleséget, *Á*nmagát szereti." (Ef 5:23-28)

Amint Krisztus vezeti az egyházat, *Á*gy adja meg Isten Igéje az elsőbbséget a férj dicsőségének - kivéve a lelkiismereti kérdéseket -, *Á* lehet mindkettőnek engedelmesnek kell lennie.[16] Ugyanakkor a férj kárhozó feleséget egyéniéget a legnagyobb tiszteletben tartani.

Krisztus bemutatta, hogyan kell szelá-den uralkodni, amely a szolgáig vállalkásban a keresztig megy. A férjnek is *Á*feláldozásan kell vezetni a családját. *Á* Krisztus bárcsen *Á*s szeretettel uralkodik, *Á*s a férj akkor teljesíti felesége iránti kötelességeit, ha tekintélyt ugyanolyan gyengéden használja, mint Krisztus használta az egyház iránt. Ha Krisztus Lelke vezérli a férjet, a feleség alárendeltsége csak nyugalmas *Á*s áldást hoz, mert a férj (ahogy Krisztus is egyházát) csak azt kívánja meg feleségétől, amiből *Á* szarmazik. Tanulmányozzák a férjek Krisztus szavait, de nem azért, hogy megtudják, milyen taktikailagosan kell a feleségnek engedelmeskednie, hanem hogy miként sajátátthatják el Krisztus lelkiéletét, *Á*s hogyan tisztulhatnak meg, nemesedhetnek, *Á*s vállalhatnak alkalmassá családjuk vezetésére." [17]

*Á*brahámhoz hasonlóan, az apa a család papját gyűjtse *Á*ssze családját reggel, *Á*s báza az *Á*sr gondviselésére. Este az apa vezet *Á*svel dicső-tsök Öt, *Á*s kárhóznja meg a kapott áldásokat. Ez a családi *Á*hátat *Á*sszekelő kapcsolat lesz - az az idő, amikor Isten az első hely a családban.[18]

A bárcs apa időt áldoz gyermekeire. A gyermek sokat tanulhat az apától, példátul az anya iránti tiszteletet *Á*s szeretetet, az Isten iránti szeretetet, az ima fontosságát, szeretetet más emberek iránt, munkamódszert, szerénységet, a természet *Á*s az Isten által teremtett dolgok iránti szeretetet. De ha az apa soha sincs otthon, a gyermekek meg vannak fosztva ettől a kíváncságtól *Á*s *Á*rámtól.

2. Az anya. Az anyaság az Istennel való

legszorosabb társas viszony lehetőséget kínál a felfedezésnek. A trónon ülő királynak nem fontosabb a munkája, mint az anyának. Az anya a család királynője. Formálhatja gyermekei jellemét, hogy alkalmasak lehessenek a magasabb rendű, halhatatlan életre. Egy angyal sem igényelhetne szentebb káldetést; mert e munkát végezve az anya Istennek szolgál... Ismerje fel munkája fontosságát, és állítsa fel Isten egész fegyverzetét, hogy a sátánok ellenállva, ne szabja magát a világ normájához! Munkája erre az életre és az örökkévalóságra szól. [19]

A családban valakinek

viselnie kell a felelősséget a gyermekek jelleméről. Nevelésüket nem lehet a véletlenre vagy másokra bízni, mert senki sem táplál olyan örököszt a gyermekek iránt, mint a szülő. Isten azzal a képességgel teremtette az anyát, hogy a gyermeket a saját testében hordja, táplálja, gondozza és szeresse. Az anya páratlan kiváltsága - kivéve, ha egyedülálló szülő [20], vagy egyből súlyos anyagi terhek gátolják ebben -, hogy ha akar, egész nap gyermekeivel lehet, és a Teremtővel együttműködve formálhatja jellemüket az örökkévalóságra.

Valakinek ebben a kapcsolatban a család

életvitelének kell tekintenie... A huszadik században az anyaság és feleség hivatásának vállalása mesébe illően ritka, és nagy erőpróbára. Elpazarolt erőfeszítés? Híjítlan feladat? Műltatlan rabszolgaság? Nem, a legizgalmasabb lehetőség az áradat megfordítására, az emberek megmentésére, a társaság befolyásolására, valami olyannak a végzésére, ami egyre távolabb kerülhet az észlelhetőségtől. [21]

Az Ótestamentumi időkben a

nővért jellemelte az azt viselő személy. Ő a bűnbeesés után kapta nevet (1Móz 3:20). Mivel ő lett az egész emberiség anyja, neve (hőberő chavv) az "első" szóból (hőberő chaj) származott. Ez a nővért a rendővő tiszteletre emelt helyet tárt ki, amelyet ő a emberiség társaságában elfoglalt.

Mint ahogy a nemzetség sem

adám, sem ő a egyedülálló és kizárólagos joga volt, ugyanőgy szülőnek lenni sem az. Az utóbbi is megosztott felelősség volt. Őgy kell lenni ennek ma is, nemcsak a gyermekek hordásában, hanem nevelésében is. Mindkét szülőnek megvannak a képességei, amiket az ő előtt kell teljesíteniük. "Az ő az ősrnak örökösge, a fiak; az anyamőh győmőlcse jutalom." (Zsolt 127:3)

Á

A gyermekek

1. Az elsőbbség. Az ősr és a házastársuk iránti

elkötelezettség mellett a szülő legszentebb felelőssége a világra hozott gyermekek nevelése. Gyermekek örökeit saját életmenetük és kényelmük el kell helyezni, nem a gyermekek akartak a világra járni. A lehető legjobban kell

őket az életben elindítani. Mivel a születés előtti hatások döntően befolyásolják az ember lelki, szellemi és fizikai egészségét, a gyermek jásitátort már a születése előtt mindent meg kell tenni.[22]

2. Szeretet. A szülő szeretetének feltétel nélkül a linek és a befolyásolódozónak kell lennie. Még ha nem is talál soha teljes viszonyra, a gyermekeknek szükségük van a szeretetre, hogy feladatukra az egészségre megfelelő képet kapjanak, és életük végéig örömeileg egészségesek legyenek. Azok a gyermekek, akiknek harcolni kell a szeretetért, vagy akik háttérbe szorítva, nem érzik magukat fontosnak, megpróbálják nemkívánatos viselkedéssel elnyerni szüleik szeretetét, és ez a viselkedés inkább káros szokásuká válik.[23]

Azok a gyermekek, akik biztosak szüleik szeretetében, mások felé is szeretettel fordulnak. Meg lehet tanítani őket adni és elfogadni, valamint arra, hogy nemcsak a magukért élnék. Ahogy a gyermekek fejlődnek, megtanulhatják Istent dicsőíteni.

3. Odaszentelés. A keresztyén szülők a lehető legkorábban szenteljük gyermekeiket Isten szolgálatára. A hetedik napot a néplő adventista gyülekezetek ennek a felajánlásnak egyszerű szertartással adnak keretet. Ilyenkor a szülők a gyülekezet előtt imában Istennek ajánlják gyermekeiket, ahogy Jézus és Mária is bemutatta a gyermek Jézust a templomban (Lk 2:22:30). Ezzel a gyermek a nagy lelki család részévé kezd el az életét. A gyülekezet tagjai részt vesznek a gyermek társadalmi és lelki nevelésében, mert ő is Isten gyermeke és Krisztus testének tagja.

Ezen az istentiszteleten a szülők megfogadják, miszerint a gyermeket az Őrétjára tanítják, hogy Isten képmása kiformálódjon benne. E cél elérése érdekében gyermekeiket rendszeresen elviszik a szombatiskolába és az istentiszteletre, hogy a kicsinyek már életük hajnalán Krisztus testének részévé váljanak. Amikor a gyermek eléri az iskolás kort, a szülők és a gyülekezet tagjai mindent megtesznek azért, hogy olyan keresztyén iskolába járasson, amely továbbfejleszti a gyermek szeretetét az Őrétjére.

4. Éllhatatosság. A szülők lelki oktatása folyamatos hatással jelen van a gyermek életének minden szakaszában. "Gyakorold ezekben a te fiadat, és szíj ezekről, amikor a te házában állsz, vagy amikor áton jársz, és amikor lefekszel, és amikor felkelsz. És késsed azokat a te kezre jegyél, és legyenek homlokkéntő a te szemid kézzé. És rd fel azokat a te házádnak ajtáfeleire, és a te kapuidra." (5Máz 6:7-9; 11:18)

Az otthon egészségügyi befolyást gyakorol a gyermekre. A szülők nemcsak a családi háttal árasztanak lelkiiséget; fontos ezen kívül a Krisztus iránti színtelen megnyilatkozás gyakorlati hit, aminek meg kell nyilvánulnia életvitelükben,

Állítsuk ki az igazságot, sőt otthonuk dőlt-estésében is. Isten szerető szülőket valamilyen megismerése nélkül fontos a gyermek keresztényi fejlődéséhez.

5. Az engedelmesség

megtanulása. Ezek tanításai

a gyermeket az őtőlnek márdja szerint; még amikor megvándorol is, el nem távozik attól. (Pál 22:6) Mivel jár ez a tanítás? A fegyelmezés sokkal több, mint bántás. A bántás általában a mártira vonatkozik, márt a fegyelmezés a jótétet érinti. A fegyelmezés olyan dolog, amelyben a szülő oktatja, eligazítja a gyermeket, és példát mutat neki. Ez jelenti a hűséget, igazmondást, mások nyosságát, kárvetkezést, tisztelem, rend, irgalom, bőkezűség és tevékenység fontos elveinek meghatározását.

Ha a gyermekek korán

megtanulják a szülei iránti fenntartás nélküli engedelmisséget, a tekintélytisztelet nem fog nekik problémát jelenteni az életben. De a megtanult engedelmisség márdja is fontos. Az igazi engedelmisség nem azért van, mert megkérhetik azt, hanem belülről fakad. Ennek az engedelmisségnek a titka az őszinteségben rejlik.

Ezek az ember, aki pusztán

kárveteléstől próbálja megtartani Isten parancsolatait - azért, mert ez kárvetelmény -, soha nem fogja észrevenni az engedelmisség iránti méltóságot. Voltaképpen nem is engedelmeskedik... Az igazi engedelmisség a belső elv megvalósulása. Ennek az engedelmisségnek az indításhoz az igazság az az Isten iránti szeretet. Minden igazi élet magva a Megvilágított iránti hűség, amely arra indít, hogy tegyük a jót magunkért a jótért - mert ez tetszik Istennek." [24]

6. Társas élet

formájában az az az családfejlesztés. A gyermekek a családon belülre vannak az emberiség tagjaivá, minden, vele jár a felelősséggel és kiváltsággal. A társas élet formájában sorban tanulják meg, hogyan illeszkedjenek be a társadalomba. A beszéd a kárvetelést minden iránylatával az egyik első megnyilatkozás, amelyet a gyermek megtanul. Nagyon kell vigyázni, miként beszélnék a családban, hogy beszédünk Isten jellemét tükrözze. A gyermeknek gyakran kellene olyan vidám szavakat hallania, amelyekkel a család tagjai kárvetelést kifejezik egymás iránti szeretetüket, és dicsőítik Istent.

7. A nemek azonossága. Az otthon az a hely, ahol az egész

család kárvetelést nemű tagjainak egészletes kárvetelést a gyermekek megtanulják, hogyan éljenek mint férfiak és nők a társadalomban. A felnőttek megfelelő és illő felvilágosítással tanítsák őket fejlődő nemiségük szepszégéről. Az ő kárvetelést az is, hogy megadják a gyermekeket a nemirelmetől.

8. Az életcélok

felismerése. Az

otthon alapvető társadalmi feladata, hogy gondoskodjon a család jólétéről.

elfogadott körteket állszszehangolásra. A család életformája nem mindig illik állszze vallási meggyőződésével. A szülők állhatják, hogy ragaszkodnak bizonyos vallási elvekhez, de a gyermekek elpáldaként állított életformájuk talán nem felel meg azoknak az elveknek. Fontos, hogy a szülők kávetkezetesek legyenek.

A kibővült család. Az Isten szándéka szerinti házasság zárt kör; de a család nem. A gyorsan változó társadalomban ritkán találkoznak olyan nagy családokkal, ahol nagyszülők, testvérek és unokatestvérek ugyanabban a házban laknak. Azokon, akiknek messze vannak a rokonaik, vagy nincsenek rokonaik, a gyülekezet, ez a nagy család segít, hogy érezzék a körteket, és valahová tartozásukat. Egyedülálló szülők is otthon érezhetik magukat itt, ahol szeretettel és gyengéd gondval nevelhetik gyermekeiket. És a gyülekezet adhat olyan feladatokat, amelyeket az otthonukban meg sem ismerhettek.

A gyülekezet idős tagjai iránti szeretetkín keresztül a gyermekek tiszteletet tanulhatnak. Az időseket pedig rámmel állíthati el, hogy van egy kisgyerek, akit szerethetnek. "Évszázadokig és megőszülésemig se hagyj el engem, Isten, hogy hirdessem a te karodat a nemzetségnek, és minden következőnek a te nagy tetteidet." (Zsolt 71:18)

Istennek kánnleges gondja van az idősekre. Ezt mondja: "Éljen szop kes korona a vnség, az igazágnak tőjban állítatik" (Páld 16:3), és "Évszázadokig én vagyok az, és megőszülésetekig én visellek; én teremtetem, és én hordozom, én viselem, és megszabadtom" (Ása 46:4).

Az egyedülálló is megtalálhatják a helyüket a gyülekezetben, ahol szeretik és becsben tartják őket, ahol ők is szeretetet adhatnak, és a munkában osztozhatnak. A gyülekezet szolgálataiból megérezhetik, hogy Istennek gondja van rájuk: "Érrekkával szeretettel szerettelek téged, azért terjesztetem reád az én irgalmasságot" (Jer 31:3).

"Éztiszta... istentisztelet" vőgnk akkor is, ha nagy gondot fordítunk az nséget szenvedőkre (Jak 1:27; 2Máz 22:22; 5Máz 24:17; 26:12; Páld 23:10; Ása 1:17). A gyülekezeti családnak kánnleges lehetősége, hogy menedéket, vődelmet nyújtson azoknak, akiknek nincs családjuk; olyan helyet, ahova tartozhatnak. Ez a munka a gyülekezet minden tagját abba a kánnleges egységbe vonhatja, amely Jézus szavai szerint a kereszténység jele (Jn 17:20-23).

Á

Fordulópont

Mivel az egyház az a társadalom lelke a család, a keresztény család eszköze arra, hogy tagjait megnyerje és megtartsa az Őrszolgálatra. Az Ős "testamentum legutolsó" versei megjövendölnek, mi történetik az Ős visszajövetele előtt: "Ézra, Őn elküldtem néktek Illiost, a prófétát, mielőtt eljő az Ősnek nagy és fölélméletes napja. És az atyák szavát a fiakhoz fordítja, a fiak szavát pedig az atyákhoz" (Mal 4:5-6). Bár ma sok kényszerítő erő megpróbálja kiszakítani a tagokat a családból, Isten arra szólítja fel a családokat, hogy Őjra egyesüljenek, szilárdan közzésszékget alkossanak; forduljon meg a helyzet, legyen gyűlés. Az Isten hívására pozitívan reagáló családok olyan erőt kapnak, amely megmutatja, milyen az igazi kereszténység. Az ilyen családokból a legsszetevődő gyülekezetek fejlődni fognak; fiataljaik nem mennek el. Ezek a gyülekezetek világos kőpet adnak Istenről a világnak.

Á

Lábjegyzet

1.

Á

Vá. White: Előtte az Őlet, 15. oldal

2.

Á

A. W. Spalding, Makers of the Home (Mountain View, CA; Pacific Press, 1928), 58. oldal

3.

Â

Hogy Ádám volt felelős ezért a bolygót, ez nyilvánvaló, mert Isten tőle kérte számon a bűnt, bár nem ő vétkezett először (1Móz 3:9). Az Újtestamentum is, amikor összehasonlítja a kőt "Ádám"-ot, az első Ádámot teszi felelősé a bűnbeesésért és a halálért (Róm 5:12; 1Kor 15:22; v. White: A nagy közzelem, 575. oldal).

4.

Â

„Isten maga adott társat Ádámnak. Ő szerzett neki „segítőt” - megfelelő segítőt, hozzá szabott társat, aki egy lehetett vele szeretetben és megértésben. Isten %vált egy bordájából teremtette, amelyet Ádám oldalából vett ki, jelezve, hogy nem uralhatta fejként Ádámot, nem taposhatta ljjbal, mint alsóbbrendűt, hanem mellette kellett állnia, mint vele egyenlő, akit Ádám szeret és véd.” (White: Patriárkák és próféták, 20. oldal)

5.

Â

A házasság szövegei vonatkozásai kapcsolatban
lásd "Marriage as Covenant" in *Covenant and Marriage: Partnership and
Commitment (Leader's Notebook)* (Nashville, TN, Family Ministry
Department, Sunday School Board of the Southern Baptist Convention, 1987),
51-60. oldal

6.

Â

Lásd *SDA Church Manual*, 150-151. oldal; F. M.
Wilcox, "Marrying Unbelievers", *Review and Herald*, 1914. július 2.,
9-10. oldal; G. B. Thomson, "Marrying Unbelievers: Can Two Walk Together,
Except They Be Agreed?" *Review and Herald*, 1941. július 31., 2.,
12-14. oldal; F. M. Wilcox, "The Marriage Relationship, Following the Divine
Order", *Review and Herald*, 1944. május 4., 1-4. oldal; White, *Testimonies*,
4/503-508. oldal

7.

Â

Walter Trobisch, I Married You (New York, N. Y.; Harper and Row, 1971), 18. oldal

8.

Â

Ed Wheat, Love Life for Every Married Couple (Ground Rapids: Zondervan, 1980), 72. oldal

9.

Â

I. m., 62. oldal

10.

Â

White: Pátriárkák és próféták, 32-33. oldal

11.

Â

Lásd például White: Válaszd az Őletet, 24. oldal; White, Messages to Young People (Nashville TE, Southern Pub., Assn., 1930), 451. oldal

12.

Â

Lásd még White: Pátriárkák és próféták, 113,

167, 297. oldal; White, Spiritual Gifts, 3/104-105. oldal; 4a/86. oldal

13.

Â

Wheat, Love Life for Every Married Couple, 202. oldal.
LÃ;sd mÃ©g â€žThe Divorce Court or the Cross", in Roy Hession, Forgotten Factors... An Aid to Deeper Repentance of the Forgotten Factors of Sexual Misbehavior (Fort Washington, PA; Christian Literature Crusade, 1976); Wheat, â€žHow to Save Your Marriage Alone", in Love Life; and Gray Chapman, Hope for the Separated: Wounded Marriages Can Be Healed (Chicago, Moody Press, 1982)

14.

Â

SDA Church Manual, 175. oldal

15.

Á

Lásd Hession, *Forgotten Factors*. Ez a kiváló könyv, amely segít a vétkezőknek, hogy megbánják bűneiket, és a szerető Istennel bocsánatra találjanak, és valószínűleg megújítja az erkölcsi életük magasabb szintjeit.

16.

Á

White, *Testimonies*, 1/307. Ezt is írja:
"Nekünk, asszonyoknak, nem szabad elfelejtenünk, hogy Isten a férfiakat rendelt bennünket. Ő a fej, és a mi vágyaink, nőzeteinknek és a szívünknek meg kell egyeznie az Izzal, ha lehet. Ha nem egyezik, Isten Igéje szerint az elsőbbséget a férfiaknak kell megadni, ha nem lelkiismereti dologról van szó. Engednünk kell a fejnek." E. G. White, 5. számú levél 1861-ből.

17.

Á

Larry Christenson, The Christian Family (Minneapolis, MN; Bethany Fellowship, 1970)

18.

Â

Â–tletek arról, hogyan lehet Â©lÂ©nk csalÂ©di Â©hÂ©tatot tartani, lÂ©sd John and Millie Youngberg, Heart Tuning A Guide to Better Family Worship (Washington, D. C.; Review and Herald, 1985); Christenson, The Christian Family, 157-159. oldal

19.

Â

White, The Adventist Home, 231-232. oldal

20.

Á

Azok a szülők, akiknek más gondjaira kell bízniük a gyermeküket, olyan embert válasszanak, akinek az értékéhez hasonló az értékrendjük, hogy teljesen egyet tudjanak működtetni a gyermek nevelésében az "Ész... intése" és szeretete szerint. Azonban a szülőknek jól meg kell figyelniük azokat a gyermekeket, akikkel gyermekük együtt lesz. Akarják-e, hogy gyermekük olyan legyen, mint azok a gyermekek? A gyermekek nagyon sokat, nagyon gyorsan és nagyon kitartóan tanulnak. A gyermek gondozásának minden vonatkozásait lelkiismeretesen meg kell vizsgálni.

21.

Á

Edith Schaefer, What is a Family? (Old Tappan, N. J.; Fleming H. Revell Co., 1975), 47. oldal

22.

Á

Lásd White: Jézus élete, 432. oldal; White, The Adventist Home, 255-259. oldal

23.

Á

Lásd Gary Smalley and John Trent, *The Blessing* (Nashville, Thomas Nelson Publishers, 1986). A szerzők gondosan leírják, hogy a szülők feltétel nélküli szeretete vagy annak elmulasztása hogyan lehet a fejlődő gyermek érzelmi és lelki jólétének kulcsa.

24.

Á

White: Krisztus példázata, 60. oldal